

Bayer Zsolt: Párhuzamos történelem (2. rész)

2022 március 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A magyar kormány 1999-ben ugyanazt képviselte, amit a mostani háborúban

Egy nem ismert, megtörtént eset 1999-ből: már javában tartott a NATO bombázása, amikor az Egyesült Államok elnöke, Bill Clinton felhívta telefonon a magyar miniszterelnököt, Orbán Viktort, és a következő kéréssel (követeléssel?) állt elő: Magyarország azonnal nyissa meg déli határa mentén a frontvonalat, és onnan, magyar területről, nehéztüzérséggel kezdjen el lőni szerb célpontokat. A magyar miniszterelnök megtagadta ezt.

A mostani, minden eddiginél kiválóbb szerb–magyar kapcsolatoknak ez az egyik alapja. Amúgy el tudják képzelni, milyen következményei lettek volna, ha Orbán teljesíti ezt az eszement kérést? Milyen következményei lettek volna a szerbiai magyarságra, de akár hazánkra is? Mondjuk, ha a szerbek – érthető módon – visszalépnének? A képlet már akkor világos volt: a NATO bombáz, a magyarok meg majd vásárra viszik a bombákat egy olyan háborúban, amihez valójában semmi közük...

A NATO 1999 tavaszán elkezdte bombázni Jugoszláviát. A Biztonsági Tanács erre nem adott felhatalmazást, számos európai fővárosban egyre fokozódó tüntetések kísérték a NATO elhúzódozó és egyre megmagyarázhatatlanabb akcióját, amely egyre több civil áldozatot követelt, egyre több polgári célpontot pusztított el, egyre iszonyatosabb pusztítást vitt végbe. Akkor még a magyar baloldal és a liberálisok is a NATO ellen tüntettek, az akkori magyar kormány pedig ugyanazt képviselte, amit a mostani háborúban: nekünk ebből az egészből ki kell maradnunk, s csak a kötelezést kell megtennünk.

Folytatjuk az akkori események és a pusztítás bemutatását Hódi Sándor akkori „naplója” alapján.

1999. április 1.: A NATO-gépek ezen a napon bombázzák le az első hidat.

„Találat érte az Újvidéket Péterváraddal összekötő híd két pillérét, s hídtest a Dunába zuhant. Az amerikai védelmi minisztérium szóvivője közölte azt is, hogy a NATO kedd este csapást mért a szerb különleges erők belgrádi főhadiszállására. Találat érte a besikai Duna-hidat is, amelyen helyenként az úttest megrongálódott. [...]

Hajnalban rakéták csapódtak be Újvidék környékén. A hírek szerint a batajnyci repülőtérre is lőtték az »agresszor gépek«. Találat érte a cacaki Sloboda gyárat. Hatalmas robbanás hallatszott, majd a gyár lángokba borult. Ez már a gyár ellen intézett második támadás volt, ahol, eddig úgy tudtam, porszívókat gyártanak. Nekünk is ilyen gyártmányú készülékünk van, sajnos eléggé lerobbant állapotban: egy kereke hiányzik, nem lehet elzárni, elrongyolódott a porzsákja, de viszont zúg, mint egy rakéta. Lettek a szervizelésnek, új készüléket meg nem lehet többé kapni. Miközben a porszívónkon bánkodom, vadász ismerőseim elmondják, hogy a lebombázott objektum fegyvergyár volt a javából. [...]

Belgrádban megtámadták a magyar nagykövetséget, de a még ott dolgozók nem sérültek meg. Mintegy ötvenfős csoport szerdán kövekkel bezúzta az épület ablakait, megrongálva a homlokzatot és megfenyegette az alkalmazottakat. [...]

A NATO főtitkára azt mondta, hogy a védelmi szövetség szárazföldi csapatokat is bevet Jugoszlávia ellen, ha ez szükségessé válik. Javier Solana úgy fogalmazott, hogy ez igen nehéz hadművelet lenne, és gyakorlatilag azt jelentené, hogy a NATO háborúba lép Szerbiával.”

Április 2.: „A NATO észak-olaszországi támaszpontján, Avianóban állomásozó harci gépek már több mint ezer bevetést hajtottak végre Jugoszlávia ellen – közölték a bázis illetékesei, amikor bejelentették, hogy ma reggel is sikeresen visszatértek a repülőgépek a jugoszláv légtérbe. [...]

A NATO csütörtöki légitámadása következtében megrongálódott a besikai Duna-híd, amely Újvidéktől harminc kilométerre fekszik. A támadások során leromboltak egy másik Duna-hidat is. A támadás olyan súlyos volt, hogy a környező házak is megrongálódtak. Találatok érték Vranje város laktanyáját is. [...]

A belgrádi tévé szerint a jugoszláv légvédelem újabb támadó NATO-gépet lőtt le. A belgrádi tévé jelentése szerint később a pilóta kimentésére indult helikoptert is lőtték. A NATO észak-olaszországi támaszpontján viszont azt közölték, hogy valamennyi gép sikeresen visszatért. [...]

»A szerb kormány egyelőre makacs. A szerb nép pedig fanatikusan követi. Elképeszt az a vakság, ami jellemzi

ket. Még mindig átkozódnak és rázzák az öklüket. A sorsukban akkor következik be majd fordulat, ha megtanulnak imádkozni. A magyarok visszafogottak, fegyelmezettek, félnek, de lelkük mélyén egy kicsit reménykednek is: talán már nincs mesze az alagút vége. Nos, ennyit rendhagyó levélnek az éj közepén, ami két légiriadó közé belefér. Baráti üdvözléssel.« [...]»

A legfrissebb közvélemény-kutatások szerint Szerbiában a lakosság 96 százaléka támogatja a NATO csapásaival szembeni katonai ellenállást. Abban is egyetért szinte minden szerb, hogy a hadsereg az elvárásoknak megfelelően harcol a NATO-gépek ellen. Négy szerbből három úgy gondolja, hogy Moszkva katonai és műszaki segítséget fog nyújtani Belgrádnak. [...]

A pápa nemleges választ kapott békelevelének mindhárom címzettjétől: Clinton amerikai elnöktől, Solana NATO-főtájtól és Milosevics jugoszláv elnöktől.”

Április 3.: „A hajnali hírekben közölték, hogy Belgrádban találat érte a szerb és a jugoszláv belügyminisztérium épületét, s mind a kettő lángokban áll. A BBC-től átvett felvételeket a szerb tévé többször bemutatja. [...] annak, hogy a Belgrád szívében levő belügyminisztérium lángokban áll, szimbolikus jelentősége van. Az eddig önmagát sérthetetlennek hitt nép lelke súlyos sebet kapott. A szerbek megrendültek. Még korán van, nem volt idejük a megrendítő hírt feldolgozni. Még nincs az arcukon maszk, így tisztán kivehető rajta a döbbenet és a félelem. De azért nem ellenségesek a magyarokkal szemben. [...]”

[A szerbek] „az örökös öntömjezés következtében nem látják, nem ismerik fel, hogy milyen sértés és megalázó módon viszonyulnak más népekhez. Hogy fölényeskedésükkel, hazudozásukkal, hangoskodásukkal, sovinszta elvakultságukkal mennyire elidegenítettek és magukra haragítottak mindenkit. Többek között azzal, hogy az igazság letéteményesének hiszik magukat. Hogy szüntelenül a saját igazságra hivatkoznak, s azt hiszik, hogy a jog és az igazság akkor is az ő oldalukon áll, amikor térdig gázolnak mások vérében.”

Istenem, mennyire igaz ez a leírás az ukránokra is! S persze ez is:

„Agresszív akarnokságukkal, zsarnokoskodó magatartásukkal szétverték ezt a gyönyörű országot. Ha csak egy szemernyi engedményt, gesztust tesznek a többi nép irányába, Jugoszlávia ma is virágzó ország lenne. Engedmények helyett azonban erőszakhoz folyamodtak.”

Mintha ezt is a mai ukránokról fogalmazták volna meg. Erről nem is beszélve:

„Persze, talán sohasem fogják beismerni, hogy ezzel milyen kárt okoztak maguknak, és mennyi gyászt és szenvedést másoknak. Az ország széthullott, de nyoma sincs semmiféle megbánásnak vagy önkritikának. Sohasem hallottam, hogy azt mondták volna: rosszul tettük, másként kellett volna. És még most sem, a bombázások ellenére sem hajlandóak magukba szállni. Most is azon fáradoznak, hogy lehetne átlátszó ígéretekkel, hazudozással, zsarolással átverni és becsapni a világot. Legfőképpen pedig, hogyan lehetne lehazudni a csillagokat az égről, s bebizonyítani, hogy itt a kisebbségeknek – albánoknak, magyaroknak és másoknak – sokkal több joguk van, mint bárhol a világon. Miközben kifüstölik az albánokat otthonaikból, megfosztják őket javaiktól, dokumentumaiktól, egy részüket kikergetik az országból, más részüket megél? pajzsként terelik maguk elé.”

Ha ebben a szövegben kicseréljük a kisebbségeket oroszra, magyarra, lengyelre, akkor szóról szóra a 2014 utáni Ukrajna leírását olvassuk...

De térjünk vissza a háborús beszámolóra:

„Szombaton hajnali háromnegyed egykor a NATO-erők rakétákat lőttek ki Belgrád belvárosára az Adriai-tengeren cirkáló amerikai hadihajóról és egy brit tengeralattjáróról. A cirkálórakéták eltalálták a szerb és a jugoszláv belügyminisztériumot. Az épületek lángokban állnak. Személyi sérülésről nincs hír. A tizedik napja tartó akció során ez volt az első alkalom, hogy a NATO Belgrád belvárosára mért csapást. A belgrádi rakétatámadás után a város több száz lakója vonult a Száva és a Duna hídjára, hogy élőláncként védelmezzék azokat. Kragujevácbán a Zastava gyár munkásai éjjel is az üzemben maradtak, mintegy élőláncot vonva a gyár köré. [...] A NATO szerint azért volt szükség Belgrád központjának éjszakai bombázására, hogy megsemmisítsék a koszovói jugoszláv hadműveleteket irányító központot. [...] Moszkva éles kirohanást intézett a NATO ellen a hajnali légitámadások miatt. A védelmi tárca ugyanakkor megerősítette, hogy Jelcin elnök még nem adott utasítást katonai segítségre Jugoszláviának. Először az Egyesült Államok figyelmeztette Moszkvát, hogy ezt meg se próbálja. Világosan

Oroszország értésére adták, hogy ez nagyon súlyos hiba lenne.” (Istenem: minden mint most, csak pontosan 180 fokkal elfogatva...)

Április 4.: „A belgrádi tévé hajnali híreiben hallom, hogy az éjszaka ismét bombázták Pancsovát, az áramelosztót érte találat. Nagy erejű robbanásokat hallottak Újvidéken. A péterváradai híd a Dunába zuhant. Megrongálódott a bácspeetri híd is a Dunán, de még áll. A lángok martalékvá vált a cacaki olajtároló, amelyben a hírmagyarázó szerint a tavaszi mezőgazdasági munkálatokhoz szükséges üzemanyagot tárolták. [...]

Vasárnap hajnalban Belgrád több pontján is cirkáló rakéták csapódtak be. A Szávát hatalmas tűz fénye világította be, mert találat érte az újbelgrádi híd és kigyulladtak a fűtőanyagraktárak. A NATO repülőgépei szintén támadást intéztek a város rendőrákadémiája ellen és más negyedekben is becsapódások történtek. [...] Bosznia és Jugoszlávia határán, lakatlan területen az SFOR aláaknázza a síneket, hogy robbantással vágja el az utat a jugoszláv hadsereg elől Crna Gorába. Ekkor a Szerb Köztársaság területéről két férfi rált a katonákra, akik viszonzták a tüzet és egyiküket lelőtték.”

Április 5.: „Tizenharmadik napja tartanak a bombázások, de nyoma sincs semmiféle belátásnak vagy megbánásnak. A szerbek paranoiás révületbe esve szajkózzák azt, amit az állami televízió a szájukba rág. – »Ne damo, Kosovo!« (Nem adjuk Koszovót!) – harsogják kórusban, mit sem törődve azzal, hogy senki sem akarja tőlük elvenni Koszovót. Ellenben csak tíz évvel ezelőtt csakugyan elvették az albánoktól azt a kevéske autonómiát, amijük volt. A szerbek szentül meg vannak győződve róla most is, hogy az egész világ téved, csak Szerbiának van igaza. Európa szerint autonómiát kell az albánoknak adni, mert magas a lakosságon belüli számarányuk. Ha így áll a dolog, gondolják a szerbek magukban, ezen könnyen lehet változtatni. Mihamar földönfutóvá tettek közülük vagy milliót. Most meg Nyugat azzal jön, hogy Szerbia a sötét erők színönimájává vált: a fajgyűlölet és a népiirtás.”

Jó lenne, ha valaki ezt a szöveget elkezdene felolvasni az ukránoknak, hátha felfognának belőle valamit... Legalább ennyit:

„Arra azonban még nem volt példa, hogy egy nép fejfel menjen a falnak, és – függetlenül attól, hogy kinél van az igazság – készakarva a teljes megsemmisülésig bombáztassa magát.”

Amúgy pedig a NATO így kezdte azt a napot:

„Jugoszláv források szerint a NATO gépei hajnalban eltalálták a légvédelmi parancsnokság épületét, az Ibar folyó egyik hídját, egy televíziós átjátszó állomást a Kopaonik hegyen, és lőtték a surcini polgári repülőtérét. Koszovóban Pristina környékét és a repülőtérét bombázta a NATO. A légvédelem lelőtt egy repülőgépet és két rakétát.”

Ugye, mennyire nincs különbség a mai hadijelentések és az akkoriak között? Abban viszont óriási a különbség, hogy most minden lebombázott híd, televíziós átjátszó torony és bármilyen más célpont mellett ott vannak a kamerák, hogy becsempésszék a világ nappali szobáiba a háború borzalmait. Ettől a koszovói háború idején tartózkodtak, mert akkor félsége a Nyugat követte el ugyanazokat a borzalmakat...

Április 6.: „Ma délelőtt újabb légitámadás érte Jugoszláviát. A NATO gépei ezúttal Vranje térségét bombázták, a város környékén öt nagy erejű robbanást lehetett hallani. Priština közelében is becsapódás történt. Újabb Duna-hídat romboltak le a NATO gépei hétfő este. Ezúttal Zombornál semmisült meg egy vasúti híd, amely összekötötte Vajdaságot Horvátországgal. A Tanjug hírügynökség szerint a támadás pillanatában forgalom volt a hídon. A szövetséges erők Nist, Aleksinacot és Újvidéket is bombázták. Nis repülőtere megrongálódott, Újvidéken a híd érte találat, Aleksinacot ötven meghaltak, húszan pedig megsebesültek.

A köztársasági kormány és az oktatásügyi minisztérium adatai szerint Szerbiában eddig 190 iskolaépület rongálódott meg (!) vagy döntött romba, ezek közül mintegy nyolcvan általános iskola, negyven középiskola, továbbá hat főiskola és 15 egyetem. Emellett megrongálódott hat diákközpont is.”

Háborús bevételek? Hágai nemzetközi bíróság? Valami?

Fölöttébb érdekes Hódi Sándor ezen gondolata is, amelyet a NATO bombázások 15. napján vetett papírra:

„Rettenetes ostor suhog fölöttünk, mégis az az érzésem, hogy ebből a háborúból egyre inkább show-műsort csinálnak. A nyugati tévéoperatőrök lesben állnak, jó időben előkészítik kameráikat, hogy egyenes adásban közvetítsék az amerikai nézők számára a bombabecsapódásokat Belgrád központjában. Belgrád meg szünet

nélkül sugározza a nagy rendezvényeket, amelyeken híres sztárok, tánctalénekesek, népi zenekarok, együttesek lépnek fel. Arról akar meggyőzni, hogy az ország népe dalol és táncol, fűtyül a szörnyű pusztításra. Aztán jönnek a külföldi híradások a koszovói albánok véget nem érő szenvedéséről, a menekültáradatról. Kész kataklizma, ami az ember szeme elé tárul: százezrek esznek, sárban, éhesen, elrongyolódottan. Belgrád hazafias szellemet sugárzó klipekkal és a világon végigsöprő NATO-ellenes tüntetésekkel tromfol rá. [...] Egyetlen képsort sem látni, ami nem ilyen vagy olyan propaganda szolgálatában állna. A háború két szinten folyik: az egyik a hadszíntéren, a másik a médiában. A döntő szó a médiáé. A légiiradók, a bombázások, a felrobbant létszerraktárak, a folyóba roskadó hidak, a felgyújtott házak, a katonai és rendőri brutalitások, a rockzenekarok, a kitüntetések, a rendeletek, de még a retek ára is csak dokumentációs anyagként szolgál a propaganda számára.

Az emberek ülnek a tévé előtt a képernyőre meredve, és azt hiszik, hogy tárgyilagos tájékoztatásban részesülnek, holott arcátlan hazudozás folyik előttük. A legjobb esetben kifinomultabb propagandatechnikát vetnek be ellenük, hogy rászédjék őket."

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló